

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Az Operaház új igazgatója.*

Forrás: *Világ*

Bp.

(Hely)

1915. I. 6.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Opera

Idő

"1915"

Személy

Helyszám

Az Operaház új igazgatója

Megjegyzés nélkül irtuk meg a *Világ* legutóbbi számában azt a félhivatalos értesítést, hogy Kern Aurélt, a „Budapesti Hírlap” zenekritikusát, a m. kir. Operaház igazgatójává nevezték ki. Nem volt módunkban véleményt fűzni e kinevezéshez, mert az új igazgató képességeinek megkritizálására a nyilvánosság, a közvélemény részére más anyag nem állt rendelkezésünkre, mint zenekritikai működése; ezt pedig, bárha nem is volt valami rendkívüli, de tisztességes nivóju, nem tartottuk elegendőnek arra, hogy bár előleges véleményt is formálhassunk arról, hogy a teóriák embere miként fog beválni a tettek mezején.

Ma azonban már más a helyzet. Az új igazgató a „Pester Lloyd” zenekritikusával folytatott beszélgetésben, ha vázlatosan is, de ismertette művészi terveit. Ezek: „takarékoság az egész vonalon; a helyárák leszállítása; a munkásság intenzitásának növelése; öntudatosabb törekvés az egész énekstílus finomítására; a korrepetitor-rendszer kiépítése; vidéki operák; hazai klasszikusok ciklikus előadása; sürűbb személyes érintkezés a fiatal zenészekkel; az előadások számának leszállítása, hogy alaposabb studium váljék lehetővé; minden állás lehetőleg hazai erővel töltsék be, ámde a németül éneklésnek elvi tilalma fölösleges; a vendégjátékokat, amennyire lehetséges, csökkenteni kell”.

Kern igazgató ur e programjának egy nagy előnye van: *huszonöt esztendeje nem neveztek ki operai igazgatót, akinek szórul-szóra*

ne ez lett volna a programja. A magyar születésű és a külföldi igazgatók, mintha csak összebeszéltek volna a jelenlegi igazgatóval, pontról-pontra ugyanezeket a terveket hangoztatták állásbalépésükkor, egyetlen pont kivételével, amelyet nekik nem volt bátorságuk hangoztatni — Kern Aurélt dicséret illeti az őszinteségeért — s ez a németnyelvű éneklésre vonatkozó kijelentés. Igaz, némileg meglepő, hogy éppen Kern, aki lapjában évtizedeken át az ellenkező álláspontot képviselte, ilyen gyorsasággal oldja meg ezt az operaházi régi nyelvkérdést, de ezt igazán megbocsáthatnók, ha nem úgy állana a dolog, hogy ez a pont az egyetlen, melynek tartalma és jelentősége is van, míg programjának többi pontozatai évtizedeken át elcsépelet frázisok, tartalmatlan kijelentések, részben ismételt megpróbált és rég megbukott, az élettől teljesen idegen tapogatódzások. Csodálatos dolog, hogy amiket az új igazgató mint újságíró éveken át a többi — egytől-egyig szomorúan megbukott — igazgatóktól hallott s amiken ő akkor, mint újságíró, különösen a harmadszori vagy negyedszeri ismétlődés alkalmával, jót nevethezt, azokat a pontozatokat most, egy bokrétaiba fűzve, mint programot adja elő. Takarékoság, helyár-leszállítás, több munka, énekstílus-kiképzés, — rettenetes közhelyek ezek, rég leltűnt operaházi korszakok kisérletei, amelyeknek csak a közoktatásügyi minisztérium kriptájában lehet még tekintélyük. Fiatal ember, őszeres programmal: így mutatkozik be az új

igazgató. Vigasztaló körülmény csak egy van: bármily keveset is várhatunk ezek után a működésétől: hogy a programjánál jobb legyen, az nem fog különösebb nehézségekbe ütközni.